

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2008. gada 14. februārī*

Lieta C-450/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'État* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 24. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 6. novembrī, tiesvedībā

Varec SA

pret

État belge,

piedaloties

Diehl Remscheid GmbH & Co.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši H. N. Kunja Rodrigues [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), J. Klučka [*J. Klučka*], P. Linda [*P. Lindh*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Varec SA* vārdā — Ž. Burtembūrs [*J. Bourtembourg*] un S. Molitors [*C. Molitor*],
advokāti,

— Beļģijas valdības vārdā — A. Ibēra [*A. Hubert*], pārstāve, kurai palīdz N. Kāens
[*N. Cahen*], advokāts,

— Austrijas valdības vārdā — M. Frūmans [*M. Fruhmann*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — B. Stromskis [*B. Stromsky*] un D. Kukovecs
[*D. Kukovec*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2007. gada 25. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par 1. panta 1. punkta interpretāciju Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības] (OV L 395, 33. lpp.), redakcijā, kas izriet no Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV L 209, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva 89/665”).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Varec SA* (turpmāk tekstā — “*Varec*”) un Beļģijas valsti, kuru pārstāv aizsardzības ministrs, par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu kāpurķēžu posmu “*Léopard*” tankiem piegādei.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

- 3 Direktīvas 89/665 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecībā uz līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, uz ko attiecas direktīvas 71/305/EEK,

77/62/EEK un 92/50/EEK [...], līgumslēdzēju iestāžu lēmumus var efektīvi un, jo īpaši, iespējami ātri izskatīt [pārsūdzēt] saskaņā ar nākamajos pantos un, jo īpaši, 2. panta 7. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, pamatojoties uz to, ka šādos lēmumos ir pārkāpti Kopienas tiesību akti valsts pasūtījuma [publiskā iepirkuma] jomā vai valstu noteikumi, kas īsteno šos tiesību aktus.”

- 4 Ar Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [piegādes publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 1. lpp.), 33. pantu tiek atcelta Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/62/EEK par procedūru koordinēšanu valsts piegāžu līgumu piešķiršanai [piegādes publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV 1977, L 13, 1. lpp.) un ir paredzēts, ka atsaucēs uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz Direktīvu 93/36. Līdzīgi arī ar Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 54. lpp.), 36. pantu tiek atcelta Padomes 1971. gada 26. jūlija Direktīva 71/305/EEK par procedūru koordinēšanu valsts būvdarbu līgumu piešķiršanai [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV L 185, 5. lpp.) un paredzēts, ka atsaucēs uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz Direktīvu 93/37.
- 5 Direktīvas 89/665 2. panta 8. punktā ir paredzēts:

“Tā kā [gadījumā, ja] iestādes, kas atbild par izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru, nav tiesu iestādes, to lēmumiem vienmēr dod rakstisku pamatojumu. Turklāt šādā gadījumā jāgarantē procedūras, ar kurām jebkurus nelikumīgus pasākumus, ko varētu būt veikusi izskatīšanas [par pārsūdzības izskatīšanu atbildīgā] iestāde, vai jebkuru varbūtēju trūkumu tai piešķirto pilnvaru īstenošanā var nodot izskatīšanai [pārsūdzēt] tiesā vai citā iestādē, kas ir tiesa [EKL 234. panta] nozīmē un kas nav atkarīga ne no līgumslēdzējas iestādes, ne no izskatīšanas [par pārsūdzības izskatīšanu atbildīgās] iestādes.

Šādas neatkarīgas iestādes darbiniekus ieceļ amatā un atceļ no amata saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tiesu iestāžu darbiniekus, ciktāl šie nosacījumi attiecas uz iestādi, kas atbildīga par viņu iecelšanu amatā, pilnvaru laiku un atcelšanu. Vismaz šīs neatkarīgās iestādes vadītājam ir tāda pati juridiskā un profesionālā kvalifikācija kā tiesu iestāžu darbiniekiem. Neatkarīgā iestāde pieņem lēmumus saskaņā ar procedūru, kurā uzklauša abas puses, un šie lēmumi ar līdzekļiem, ko nosaka katra dalībvalsts, uzliek juridiskas saistības.”

- 6 Saskaņā ar Direktīvas 93/36, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK (OV L 328, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva 93/36”), 7. panta 1. punktu:

“Līgumslēdzēja iestāde 15 dienās pēc rakstiska lūguma saņemšanas dienas informē visus noraidītos pretendētus [kandidātus] vai dalībniekus [pretendentus] par viņu iesnieguma [dalības pieteikuma] vai pieteikuma [pieāvājuma] noraidīšanas iemesliem un visus pieteikumu iesniedzējus [pretendentus], kas ir iesnieguši konkursā pieņemamus pieteikumus [pieāvājumus], informē par izraudzītā pieāvājuma īpašībām un relatīvām priekšrocībām, kā arī dara zināmu konkursa uzvarētāja vārdu vai nosaukumu.

Līgumslēdzējas iestādes tomēr var pieņemt lēmumu neizpaust daļu informācijas par pirmajā daļā minēto līguma [slēgšanas tiesību] piešķiršanu, ja šādas informācijas izpaušana traucētu likumības nodrošināšanu vai citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, vai kaitētu konkrētu publisku vai privātu uzņēmumu likumīgām komerciālām interesēm vai pakalpojumu sniedzēju godīgai konkurencei.”

- 7 Direktīvas 93/36 9. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Līgumslēdzējas iestādes, kas piešķirušas kādu valsts līgumu [publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības], to dara zināmu paziņojumā. Daļu informācijas par līguma

[slēgšanas tiesību] piešķiršanu dažos gadījumos tomēr var nublicēt, ja šādas informācijas izpaušana varētu traucēt uzturēt likumību vai kā citādi būtu pretrunā valsts interesēm, būtu pretrunā dažu valsts vai privātu uzņēmumu likumīgām komerciālām interesēm vai traucētu piegādātāju godīgu konkurenci.”

8 Šīs pašas direktīvas 15. panta 2. punktā ir noteikts:

“Līgumslēdzējas iestādes pilnībā ievēro konfidencialitāti visai informācijai, ko sniedz piegādātāji.”

9 Direktīvas 93/36 7. panta 1. punkts, 9. panta 3. punkts un 15. panta 2. punkts ir tikuši pārņemti attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru] (OV L 134, 114. lpp.), 6. pantā, 35. panta 4. punkta piektajā daļā un 41. panta 3. punktā.

Valsts tiesiskais regulējums

10 Reģenta 1948. gada 23. augusta dekrēta, ar kuru nosaka procedūras norisi *Conseil d'État* [Valsts padome] Administratīvajā nodaļā (1948. gada 23.–24. augusta *Moniteur belge*, 6821. lpp.), 87. pantā ir paredzēts:

“Lietas dalībnieki, to pārstāvji un valdības pilnvarotā persona tiesas kancelejā var iepazīties ar lietas materiāliem.”

- 11 Saskaņā ar 1973. gada 12. janvārī saskaņoto likumu par *Conseil d'État* (1973. gada 21. marta *Moniteur belge*, 3461. lpp.) 21. panta trešo un ceturto daļu:

“Ja atbildētājs noteiktajā termiņā neiesniedz administratīvās lietas materiālus, tad, ievērojot 21.a pantu, prasītāja norādītie fakti tiek uzskatīti par pierādītiem, ja vien tie nav acīmredzami nepareizi.

Ja atbildētāja rīcībā nav administratīvās lietas materiālu, tam jāinformē par to attiecīgā pārsūdzību izskatošā nodaļa. Tā var likt iesniegt administratīvās lietas materiālus un šīs prasības neievērošanas gadījumā var piemērot naudas sodu saskaņā ar 36. panta noteikumiem.”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

- 12 2001. gada 14. decembrī Beļģijas valsts izsludināja konkursu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu kāpurķēžu posmu “Léopard” tankiem piegādei. Piedāvājumu iesniedza divi pretendenti, proti, *Varec* un *Diehl Remscheid GmbH & Co* (turpmāk tekstā — “*Diehl*”).
- 13 Izskatot šos piedāvājumus, Beļģijas valsts nolēma, ka *Varec* iesniegtais piedāvājums neatbilst tehniskajiem izvēles kritērijiem un tāpēc tas nav atbilstošs. Tai pat laikā tā atzina, ka *Diehl* piedāvājums atbilst visiem izvēles kritērijiem, ka tas ir atbilstošs un piedāvātās cenas ir adekvātas. Līdz ar to Beļģijas valsts ar aizsardzības ministra 2002. gada 28. maija lēmumu piešķir attiecīgā līguma slēgšanas tiesības *Diehl* (turpmāk tekstā — “lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu”).

- 14 2002. gada 29. jūlijā *Varec* cēla prasību *Conseil d'État*, lūdzot atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. *Diehl* tika atļauts iestāties lietā, piešķirot tam personas, kas iestājusies lietā, statusu.
- 15 Lietas materiālos, ko Beļģijas valsts iesniedza *Conseil d'État*, *Diehl* piedāvājums nebija iekļauts.
- 16 *Varec* lūdza pievienot šo piedāvājumu lietas materiāliem. Tādu pašu lūgumu izteica arī *Auditeur du Conseil d'Etat* (turpmāk tekstā — “*Auditeur*”).
- 17 2002. gada 17. decembrī Beļģijas valsts pievienoja lietas materiāliem *Diehl* piedāvājumu, precizējot, ka tajā nav ietverti piedāvātā posma kopplāni, kā arī to veidojošie elementi. Tā norādīja, ka atbilstoši konkursa dokumentācijai un *Diehl* lūgumam tā atdevusi šos materiālus minētajai sabiedrībai. Tā piebilda, ka šī iemesla dēļ tā nevar pievienot šos materiālus lietai un ka gadījumā, ja tie ir obligāti jāpievieno lietai, ir jālūdz *Diehl* tos iesniegt. Beļģijas valsts arī atgādināja, ka *Varec* un *Diehl* starpā pastāv strīds par intelektuālā īpašuma tiesībām saistībā ar attiecīgajiem plāniem.
- 18 Ar tajā pat dienā nosūtītu vēstuli *Diehl* informēja *Auditeur*, ka tā iesniegtajā piedāvājumā, ko Beļģijas valsts bija pievienojusi lietas materiāliem, ir ietverta konfidenciāla informācija un ka *Diehl* tādēļ iebilst pret to, ka trešās personas, tai skaitā *Varec*, varētu iepazīties ar šo konfidenciālo informāciju, kas ir saistīta ar šajā piedāvājumā ietvertajiem komercnoslēpumiem. *Diehl* uzskata, ka atsevišķās tā piedāvājumā ietvertos 4., 12. un 13. pielikuma daļās ietverta precīza informācija par īstenotajām ražošanas plānu izmaiņām, kā arī ražošanas procesu.

- 19 Savā 2006. gada 23. februāra ziņojumā *Auditeur* secināja, ka lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu ir atceļams, jo, “tā kā pretējā puse procesā nav lojāli sadarbojusies, lai nodrošinātu labu tiesvedības pārvaldību un taisnīgu lietas izskatīšanu, vienīgā pastāvošā iespēja ir atcelt administratīvo aktu, kura likumīgums tiesvedības laikā nav ticis pierādīts, jo tiesvedībā, kas balstīta uz sacīkstes principu, nav tikuši iesniegti atsevišķi dokumenti”.
- 20 Beļģijas valsts apstrīdēja šo secinājumu, lūdzot *Conseil d'État* izlemt jautājumu par to *Diehl* piedāvājumā ietilpstošo dokumentu konfidencialitātes nodrošināšanu, kuros ietverta ar komercnoslēpumiem saistīta informācija un kas tika pievienoti lietas materiāliem tiesvedības šajā tiesā laikā.
- 21 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas 89/665 [..] 1. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Direktīvas 93/36 [..] 15. panta 2. punktu un Direktīvas 2004/18 [..] 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iestādei, kas ir atbildīga par šajā pantā paredzētajām pārsūdzības procedūrām, ir jānodrošina tiesvedībā iesaistīto pušu, tai skaitā līgumslēdzējas iestādes, tai nodotajos lietas materiālos iekļautās informācijas konfidencialitāte un tiesību uz komercnoslēpumu ievērošana, tai pat laikā pastāvot iespējai pašai iepazīties un ņemt vērā šāda veida informāciju?”

Par pieņemamību

- 22 *Varec* norāda, ka *Conseil d'État* izskatāmās prāvas izlemšanai Tiesas atbilde uz uzdoto prejudiciālo jautājumu nav nepieciešama.

- 23 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka EKL 234. pantā noteiktā procesa ietvaros, kura pamatā ir funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, jebkurš lietas faktu vērtējums ir valsts tiesas kompetencē. Tāpat valsts tiesa, kura iztiesā prāvu un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā ir vajadzīgs prejudiciālais nolēmums, lai šī tiesa taisītu spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tātad gadījumā, ja uzdotie jautājumi skar Kopienu tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (skat. it īpaši 2003. gada 25. februāra spriedumu lietā C-326/00 *IKA*, *Recueil*, I-1703. lpp., 27. punkts; 2005. gada 12. aprīļa spriedumu lietā C-145/03 *Keller*, Krājums, I-2529. lpp., 33. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-419/04 *Conseil général de la Vienne*, Krājums, I-5645. lpp., 19. punkts).
- 24 Tomēr Tiesa tāpat ir nospriedusi, ka, pastāvot ārkārtas apstākļiem, tai ir jāpārbauda nosacījumi, ar kādiem valsts tiesa tai ir iesniegusi lietu, lai pārlicinātos par savu kompetenci (šajā sakarā skat. 1981. gada 16. decembra spriedumu lietā 244/80 *Foglia*, *Recueil*, 3045. lpp., 21. punkts). Atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu ir iespējams tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka prasītajai Kopienu tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar realitāti vai pamata prāvas priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši 2001. gada 13. marta spriedumu lietā C-379/98 *PreussenElektra*, *Recueil*, I-2099. lpp., 39. punkts; 2002. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-390/99 *Canal Satellite Digital*, *Recueil*, I-607. lpp., 19. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Conseil général de la Vienne*, 20. punkts).
- 25 Jānorāda, ka šajā lietā tas tā nav. Šajā sakarā var atzīmēt, ka, ja *Conseil d'État* piekristu *Auditeur* secinājumiem, tai nāktos atcelt tajā pārsūdzēto lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, neizskatot lietu pēc būtības. Savukārt, ja ar Kopienu tiesību noteikumiem, kuru interpretāciju ir lūgusi iesniedzējtiesa, tiktu pamatota pamata prāvā izskatāmo lietas materiālu atzišana par konfidencialiem, iesniedzējtiesa varētu izskatīt lietu pēc būtības. Šie iemesli ļauj uzskatīt, ka minēto noteikumu interpretācija ir vajadzīga pamata prāvas izlemšanai.

Par lietas būtību

- 26 Jautājumā, ko iesniedzējtiesa uzdevusi Tiesai, tā ir minējusi gan Direktīvu 93/36, gan Direktīvu 2004/18. Tā kā Direktīva 2004/18 ir aizstājusi Direktīvu 93/36, ir jānosaka, tieši kuru no šīm divām direktīvām ņemot vērā, ir jāizskata šis jautājums.
- 27 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru procesuālajiem noteikumiem parasti ir jāattiecas uz visām prāvām, kas ir uzsāktas brīdī, kad tie stājas spēkā, atšķirībā no materiālo tiesību normām, kuras parasti interpretē tā, ka tās principā neattiecas uz situācijām, kas izveidojušās pirms to stāšanās spēkā (skat. 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā C-201/04 *Molenbergnatie*, Krājums, I-2049. lpp., 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Pamata prāva ir saistīta ar tiesībām uz konfidenciālas informācijas aizsardzību. Kā savu secinājumu 31. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, šādas tiesības būtībā ir materiālās tiesības, pat ja to īstenošanai var būt procesuāla rakstura sekas.
- 29 Minētās tiesības konkretizējās tad, kad *Diehl* iesniedza savu piedāvājumu pamata prāvā izskatāmajā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā. Tā kā šis datums iesniedzējtiesas lēmumā nav precizēts, ir jāuzskata, ka tas noticis laika posmā no 2001. gada 14. decembra, kas ir uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā datums, līdz 2002. gada 14. janvārim, kas ir piedāvājumu atvēršanas datums.
- 30 Šajā laikā Direktīva 2004/18 vēl nebija pieņemta. No tā izriet, ka, izlemjot pamata prāvu, ir jāievēro Direktīvas 93/36 noteikumi.

31 Direktīvā 89/665 nav ietverta neviena tiesību norma, kas tieši reglamentētu jautājumu par konfidenciālas informācijas aizsardzību. Šajā sakarā ir jāievēro vispārīgās šīs direktīvas tiesību normas un it īpaši tās 1. panta 1. punkts.

32 Šajā pēdējā minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, uz ko tostarp attiecas Direktīva 93/36, līgumslēdzēju iestāžu lēmumus var efektīvi pārsūdzēt, pamatojoties uz to, ka šādos lēmumos ir pārkāpti Kopienas tiesību akti publiskā iepirkuma jomā vai valstu noteikumi, ar kuriem tiek īstenoti šie tiesību akti.

33 Tā kā Direktīvas 89/665 mērķis ir nodrošināt Kopienas tiesību publisko iepirkumu jomā ievērošanu, šīs direktīvas 1. panta 1. punkts ir interpretējams, ņemot vērā gan Direktīvas 93/36 noteikumus, gan citus Kopienas tiesību noteikumus publisko iepirkumu jomā.

34 Kopienas tiesību noteikumu publisko iepirkumu jomā galvenais mērķis ir netraucētas konkurences visās dalībvalstīs nodrošināšana (šajā sakarā skat. 2005. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-26/03 *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, Krājums, I-1. lpp., 44. punkts).

35 Šī mērķa sasniegšanai ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes vai nu kādā šobrīd notiekošā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, vai vēlākās procedūrās neizpaustu tādu informāciju saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kuras saturu varētu izmantot konkurences izkropļošanai.

- 36 Papildus tam, ņemot vērā gan to raksturu, gan Kapienu tiesiskā regulējuma šajā jomā sistēmu, publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru pamatā ir uzticamības attiecības starp līgumslēdzējām iestādēm un komersantiem, kas piedalās šajās procedūrās. Komersantiem ir jāvar iesniegt šim līgumslēdzējām iestādēm visu informāciju, kas tām var būt noderīga līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, neraizējoties, ka tās nodos trešām personām tādu informāciju, kuras izpaušana varētu kaitēt minētajiem komersantiem.
- 37 Šo iemeslu dēļ Direktīvas 93/36 15. panta 2. punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējām iestādēm ir jānodrošina visas piegādātāju iesniegtās informācijas konfidencialitāte.
- 38 Specifiskajā gadījumā, kad kandidāts vai pretendents tiek informēts par tā kandidatūras vai piedāvājuma noraidījuma iemesliem, kā arī, publicējot paziņojumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, minētās direktīvas 7. panta 1. punktā un 9. panta 3. punktā līgumslēdzējām iestādēm ir paredzēta iespēja neizpaust noteiktu informāciju, ja šādas informācijas izpaušana varētu būt pretrunā dažu valsts vai privātu uzņēmumu likumīgām komerciālām interesēm vai traucēt piegādātāju godīgai konkurencei.
- 39 Nenoliedzami, ka šie noteikumi attiecas uz līgumslēdzēju iestāžu rīcību. Tomēr ir jāatzīst, ka šo noteikumu lietderīgā iedarbība būtu ievērojami apdraudēta, ja, izskatot pārsūdzību, kas ierosināta par līgumslēdzējas iestādes pieņemtu lēmumu saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, visa ar šo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru saistītā informācija, nepastāvot nekādiem ierobežojumiem, būtu jānodod šīs pārsūdzības ierosinātāja vai pat citu personu, kā, piemēram, personu, kas iestājušās lietā, rīcībā.

- 40 Šādā gadījumā tikai pārsūdzības ierosināšana vien dotu iespēju piekļūt informācijai, kas var tikt izmantota konkurences izkropļošanai vai kaitējuma nodarīšanai attiecīgajā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā piedalījušos komersantu likumīgajām interesēm. Šāda iespēja varētu pat pamudināt komersantus celt prasību ar vienu vienīgu mērķi piekļūt to konkurentu komercnoslēpumiem.
- 41 Šādas pārsūdzības ietvaros atbildētājs ir līgumslēdzēja iestāde, jo komersants, kura intereses var tikt skartas, ne vienmēr ir lietas dalībnieks un ne vienmēr tiek pieaicināts piedalīties lietā savu interešu aizstāvībai. Šī iemesla dēļ ir vēl jo svarīgāk paredzēt tādu mehānismu, kas adekvāti aizsargātu šādu komersantu intereses.
- 42 Direktīvā 93/36 paredzētos pienākumus saistībā ar to, ka līgumslēdzēja iestāde nodrošina informācijas konfidencialitāti, lēmumu pārsūdzības laikā uzņemas par pārsūdzības izskatīšanu atbildīgā iestāde. Direktīvas 89/665 1. panta 1. punktā, lasot to kopā ar Direktīvas 93/36 7. panta 1. punktu, 9. panta 3. punktu un 15. panta 2. punktu, paredzētā prasība par efektīvu pārsūdzību līdz ar to uzliek šai iestādei pienākumu veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi šo noteikumu lietderīgās iedarbības nodrošināšanai, un līdz ar to nodrošināt godīgas konkurences pastāvēšanu, kā arī attiecīgo komersantu likumīgo interešu aizsardzību.
- 43 No tā izriet, ka, izskatot pārsūdzību publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, par šo procedūru atbildīgajai iestādei ir jābūt spējīgai izlemt, ka ar šo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru saistītajos lietas materiālos ietvertā informācija netiks izsniegta lietas dalībniekiem un to pārstāvjiem, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu godīgas konkurences un komersantu likumīgo interešu aizsardzību atbilstoši Kopienu tiesībās paredzētajam.

- 44 Rodas jautājums, vai šāda interpretācija ir saderīga ar lietas taisnīgas izskatīšanas jēdzienu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī (turpmāk tekstā — “ECTK”), 6. panta izpratnē.
- 45 Kā tas izriet no iesniedzējtiesas lēmuma, *Varec* ir norādījis *Conseil d'État*, ka tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu nozīmē, ka tiek nodrošināts tiesas process sacīkstes veidā, ka sacīkstes princips ir vispārējs tiesību princips, ka tā pamatojums ir atrodams ECTK 6. pantā un ka šis princips nozīmē lietas dalībnieku tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem vai tiesai iesniegtajiem apsvērumiem, lai varētu ietekmēt tiesas nolēmumu un apspriest izvīrztos apsvērumus.
- 46 Šajā sakarā ir jānorāda, ka ECTK 6. panta 1. punktā tostarp ir paredzēts, ka “ikvienam ir tiesības [...] uz taisnīgu un atklātu lietas savlaicīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā ar likumu noteiktā tiesā [...]”. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pastāvīgo judikatūru procesam piemērojams sacīkstes raksturs ir viens no elementiem, kas ļauj novērtēt šī procesa taisnīgo raksturu, tomēr tas var tikt *līdzsvarots* ar citām tiesībām un interesēm.
- 47 Sacīkstes princips parasti nozīmē, ka procesa dalībniekiem ir tiesības iepazīties ar tiesā iesniegtajiem pierādījumiem un apsvērumiem un diskutēt par tiem. Tomēr atsevišķos gadījumos var būt vajadzīgs neizpaust noteiktu informāciju lietas dalībniekiem, lai nodrošinātu kādas trešās personas pamattiesību ievērošanu vai aizsargātu nozīmīgas sabiedrības intereses (skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2000. gada 16. februāra spriedumu lietā *Rowe* un *Davis* pret Apvienoto Karalisti, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-II, 61. punkts, un 2007. gada 24. aprīļa spriedumu lietā *V.* pret Somiju, *Recueil des arrêts et décisions* vēl nav publicēts, 75. punkts).

- 48 Vienas no pamattiesībām, kas tādējādi var būt aizsargājamas, ir tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas paredzētas ECTK 8. pantā, kā arī izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām un ir vēlreiz apstiprinātas Nicā 2000. gada 7. decembrī proklamētās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV C 364, 1. lpp.) 7. pantā (skat. it īpaši 1992. gada 8. aprīļa spriedumu lietā C-62/90 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-2575. lpp., 23. punkts, un 1994. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-404/92 P X/Komisija, *Recueil*, I-4737. lpp., 17. punkts). Šajā sakarā no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras izriet, ka privātās dzīves jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neattiecas uz fizisko vai juridisko personu profesionālo vai saimniecisko darbību (skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1992. gada 16. decembra spriedumu lietā *Niemietz* pret Vāciju, A sērija, Nr. 251-B, 29. punkts; 2002. gada 16. aprīļa spriedumu lietā *Société Colas Est* u.c. pret Franciju, *Recueil des arrêts et décisions* 2002-III, 41. punkts, kā arī 2003. gada 28. janvāra spriedumu lietā *Peck* pret Apvienoto Karalisti, *Recueil des arrêts et décisions* 2003-I, 57. punkts), kas ir darbības, kuras var ietvert piedalīšanos publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā.
- 49 Eiropas Kopienų Tiesa turklāt ir atzinusi, ka komercnoslēpumu aizsardzība ir vispārējs tiesību princips (skat. 1986. gada 24. jūnija spriedumu lietā 53/85 *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK*/Komisija, *Recueil*, 1965. lpp., 28. punkts, kā arī 1994. gada 19. maija spriedumu lietā C-36/92 P *SEP*/Komisija, *Recueil*, I-1911. lpp., 37. punkts).
- 50 Visbeidzot, godīgas konkurences uzturēšana publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību procedūrā ir svarīgs sabiedrības interešu apsvērums, kura nodrošināšanas nepieciešamība ir tikusi atzīta saskaņā ar šī sprieduma 47. punktā minēto judikatūru.
- 51 No tā izriet, ka, izskatot prasību par līgumslēdzējas iestādes pieņemtu lēmumu saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, sacīkstes princips nenozīmē, ka lietas dalībniekiem ir neierobežota un absolūta piekļuve visai ar attiecīgo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru saistītajai informācijai, kas tikusi iesniegta par pārsūdzības izskatīšanu atbildīgajai iestādei. Tieši pretēji — šīs tiesības piekļūt informācijai ir jālīdzsvaro ar citu komersantu tiesībām uz to konfidencialās informācijas un komercnoslēpumu aizsardzību.

- 52 Konfidencialās informācijas un komercnoslēpumu aizsardzības princips ir jāisteno, līdzsvarojot to ar efektīvas tiesību aizsardzības prasībām un lietas dalībnieku tiesību uz aizstāvību ievērošanu (skat. pēc analogijas 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-438/04 *Mobistar*, Krājums, I-6675. lpp., 40. punkts), un gadījumā, ja persona vērsas ar prasību tiesā vai tādā iestādē, kas ir tiesa EKL 234. panta izpratnē — nodrošinot, ka procesā tiek ievērotas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu.
- 53 Šajā sakarā ir jānorāda, ka par pārsūdzības izskatīšanu atbildīgajai iestādei ir jābūt spējīgai iegūt visu informāciju, kas nepieciešama, lai tā, pilnībā apzinoties lietas apstākļus, varētu lemt par šīs pārsūdzības pamatotību, tostarp arī konfidencialu un ar komercnoslēpumiem saistītu informāciju (skat. pēc analogijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Mobistar*, 40. punkts).
- 54 Ņemot vērā ievērojamo kaitējumu, kas varētu rasties, nelikumīgi nododot noteiktu informāciju konkurentam, minētajai iestādei pirms šīs informācijas nodošanas kāda lietas dalībnieka rīcībā ir jādod attiecīgajam komersantam iespēja pierādīt, ka šai informācijai ir konfidenciala vai ar komercnoslēpumu saistīts raksturs (skat. pēc analogijas iepriekš minēto spriedumu lietā *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK*/Komisija, 29. punkts).
- 55 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 89/665 1. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Direktīvas 93/36 15. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iestādei, kas ir pilnvarota izskatīt 1. panta 1. punktā minētās pārsūdzības, ir jānodrošina tiesvedībā iesaistīto pušu, tai skaitā līgumslēdzējas iestādes, tai nodotajos lietas materiālos iekļautās informācijas konfidencialitāte un tiesību uz komercnoslēpumu ievērošana, tai pat laikā pastāvot iespējai pašai iepazīties un ņemt vērā šāda veida informāciju. Šai iestādei ir jāizlemj, kādā apmērā un ar kādiem nosacījumiem ir jānodrošina šīs informācijas konfidencialitāte un komercnoslēpuma statuss, ņemot vērā efektīvas tiesību aizsardzības prasības un lietas dalībnieku tiesības uz aizstāvību, un pārsūdzības gadījumā tiesā vai tādā iestādē, kas ir tiesa EKL 234. panta izpratnē — nodrošinot, ka procesā tiek ievērotas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

⁵⁶ Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospiež:

1. panta 1. punkts Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz pārsūdzības procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības, redakcijā, kas izriet no Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, lasot to kopā ar 15. panta 2. punktu Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/36/EEK, ar ko koordinē piegādes publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka iestādei, kas ir pilnvarota izskatīt 1. panta 1. punktā minētās pārsūdzības, ir jānodrošina tiesvedībā iesaistīto pušu, tai skaitā līgumslēdzējas iestādes, tai nodotajos lietas materiālos iekļautās informācijas konfidencialitāte un tiesību uz komercnoslēpumu ievērošana, tai pat laikā pastāvot iespējai pašai iepazīties un ņemt vērā šāda veida informāciju. Šai iestādei ir jāizlemj, kādā apmērā un ar kādiem nosacījumiem ir jānodrošina šīs informācijas konfidencialitāte un komercnoslēpuma statuss, ņemot vērā efektīvas tiesību aizsardzības prasības un lietas dalībnieku tiesības uz aizstāvību, un pārsūdzības gadījumā tiesā vai tādā iestādē, kas ir tiesa EKL 234. panta izpratnē — nodrošinot, ka procesā tiek ievērotas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu.

[Paraksti]